

143 קהילת קהילת קהילת

גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניין הקהלת קהילות בשבת

על כך עונים "דבר אחד לדור ולא שני דברים לדור": יכול באמת להיות שבדורות קודמים לא היו צריכים להגיע לכזו עבודה, אבל בדור שלנו –

(לקו"ש חלק י"ט וילך ב - תרגום מאידית)

...יהודי אסור לו להסתפק בזה שהוא עצמו מתנהג כדבעי, ואפילו לא עם זה שהוא מתעסק עם כאלו יהודים שהם בערכו, רק בכל מקום ומקום, עד המקום הכי תחתון (ברוחניות), הוא צריך להפיץ תורה ויהדות, מתחיל מהענינים הכלליים.

(משיחת מוצאי ש"פ חיי שרה,

מבחי"ח כסלו - בחדרו - היתש"ח - תרגום מאידית)

יוצא-לאור על-ידי
"ועד הקהלת קהילות"
שעל-יד צעירי אגודת חב"ד העולמית
383 Kingston Ave.
Brooklyn NY 11213 #142
טל': 493-7673 (718)
דואר אלקטרוני:
HebrewCommittee@juno.com
אינטרנט:
http://www.moshiach.net/blind

לפרסם בכל מקום על ההכנות ל"יו"ד שבט"

בעמדנו ביום השבת קודש פרשת בא אל פרעה שממנו מתברך יום ההילולא דעשירי בשבט – יש לעורר ולפרסם בכל מקום ומקום (נוסף על הפעולות בד' אמותיו של בעל ההילולא) על דבר ההכנות המתאימות ליום ההילולא, ועל אחת כמה-וכמה על דבר ההנהגה המתאימה ביום ההילולא עצמו, כולל ובמיוחד הוספה בלימוד תורתו, הוספה

בנתינת הצדקה למוסדות שמתנהגים ברוחו או שנקראים על שמו, והתוועדויות פעילות שבהם יקבלו החלטות טובות להוסיף יותר ויותר בהליכה "בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נצח סלה ועד".

והדגשה יתירה בנוגע להכנה להגאולה על ידי חיזוק האמונה והבטחון והצפי' לגאולה, "אחכה לו בכל יום שיבוא" – כלשון בעל ההילולא: עמדו הכן כולכם לקבל פני משיח צדקנו.

(משיחת ש"פ בא, ד' שבט ה'תשנ"א)

חובה וצו השעה...

בכל העולם כולו, כולל ובמיוחד בארץ הקודש, מסתובבים מאות אלפי ילדי ישראל, וכן מבוגרים (אנשים ונשים), שאין להם ידיעה באל"ף-בית של יהדות, להיותם "תינוקות שנשבו", שלא נתחנכו בדרך התורה.

ומכיון שמדובר אודות מצב של פיקוח נפשות, רחמנא ליצלן – פיקוח נפשות ברוחניות, הקשור גם עם פיקוח נפשות בגשמיות – הרי, צו השעה לפרסם ולהרעיש בכל מקום ומקום שחוב גמור על כל אחד ואחד לעסוק בהפצת התורה והיהדות חוצה!

ולא להסתפק בכך שישנם כמה וכמה שעוסקים בזה, אלא, כל יחיד ויחיד צריך להצטרף ו"להיות עמהם בחנוכה", חינוך בני ובנות ישראל בדרך התורה, שעל ידי זה נעשה החינוך (הכנה) לגאולה העתידה.

(משיחות ש"פ בהעלותך, י"ט סיון, ה'תשמ"ח - מוגה)

ההתעוררות בדורנו

דוקא בדורנו זה גדולה ביותר ההתעוררות של אותם "תינוקות שנשבו" לשוב לדרך התורה ומצוות, עד כדי כך, שעשרות אלפי יהודים התקרבו ונעשו שומרי תורה ומצוות בפועל ממש, ומוסיף והולך ביתר שאת וביתר עוז.

(משיחות ש"פ יחזי (עשרה בבטת והפך לשמחה), ה'תשנ"א - מוגה)

העבודה בשני הקיום

צריך אצל יהודי להיות העבודה של שני הקיום – עבודה עם עצמו בקיום התורה והמצוות, "והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם", כולל הזהירות במצוות קלות כבחמורות, והעבודה עם הזולת – דרך הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה. ומתוך מסירות נפש, ובפרט שנמצאים בסוף הגלות.

(משיחות ש"פ עקב, חז"י מנחם אב, ה'תשמ"ט - תרגום מאידית)

עבודות "חדשות" בדורנו

בשעה שתובעים בזמן הזה שכל אחד חייב להקדיש זמן להפצת התורה והיהדות (בכלל, ובמיוחד בעשרת המבצעים הידועים), ושכל זה צריך להיות חדור עם "יפוצו מעיינותיך חוצה" – ישנם כאלו שטוענים, שבדורות הקודמים לא היתה כזו הנהגה. בדורות קודמים לא התלהטו באופן כזה באהבת ישראל. ומכיוון שעד השנים האחרונות, מתי שהרבי חמי בא לאמריקא, לא היתה זו ההנהגה – אז איך זה מגיע שיתחילו להנהיג עבודות "חדשות"?

לקהייל קהיילות

רעיונות לפרשיות השבוע מתורתו של משיח, מעובדים ומתורגמים ללשון הקודש

"עבודה בתקיפות" לפני הגאולה

א. פרשת השבוע מספרת על הציווי המיוחד שקיבלו בני ישראל ערב צאתם ממצרים: כל משפחה נצטוותה לקחת כבש הביתה בעשירי לחודש ניסן, להחזיק את הכבש בבית ארבעה ימים, וביום הארבעה עשר בניסן לשחטו ל'קרבת פסח'. לשם מה צריכים להחזיק את הכבש בבית ארבעה ימים? מסבירים חז"ל, שהמטרה הייתה להפגין את הדבר לכל, עד שכל השכנים המצריים יבואו וישאלו את היהודים לשם מה הם מחזיקים את הכבש בבית ומה בכוונתם לעשות בו.

ב. היהודים היו צפויים לעמוד מול בעיה קשה: כידוע הכבש היה אחד האלילים המצריים, האם יוכל היהודי לומר לשכנו המצרי שהוא מחזיק בביתו את הכבש - האליל המצרי - כדי לשחטו ל'קרבת? אך זו הייתה מטרת הציווי - להעמיד את היהודים במבחן ולראות אם אמונתם בקב"ה חזקה יותר מהפחד מפני המצריים, אם הם הולכים אחר אלוהיהם גם כשהדרך כרוכה בסכנה.

ב. היהודים היו צפויים לעמוד מול בעיה קשה: כידוע הכבש היה אחד האלילים המצריים, האם יוכל היהודי לומר לשכנו המצרי שהוא מחזיק בביתו את הכבש - האליל המצרי - כדי לשחטו ל'קרבת? אך זו הייתה מטרת הציווי - להעמיד את היהודים במבחן ולראות אם אמונתם בקב"ה חזקה יותר מהפחד מפני המצריים, אם הם הולכים אחר אלוהיהם גם כשהדרך כרוכה בסכנה.

ד. אם צריכים לקיים כל מצוה מתוך מסירות נפש, כל שכן שצריכים לקיים כך את מצות אהבת ישראל שהיא יסוד כל התורה. כשרואים איפוא יהודי שנתרחק ממעיינות התורה ומצוותיה, חובה לגשת אליו באהבה ובחיבה ולקרבו אל התורה.

אסור להיכנע ואסור להתייאש, גם אם פעילות זו נתקלת בקשיים. כשם שאין איש מתייאש מבנו יחידו, כך אסור להתייאש משום יהודי, וחזקה על דברי אמת שיתקבלו בלב השומע. אפילו אם הלה מגיב בהבעת התנגדות ודחייה - אין להתרשם מזה, אדרבה, תגובה זו עצמה מוכיחה, שהדברים נוגעים לליבו. ואין ספק, שכשם שבמצרים לא זו בלבד שהמצריים לא ניסו להפריע לבני ישראל להקריב את הפסח, אלא אדרבה, הם אף השאילו להם את כלי הכסף והזהב שלהם - כך יהיה לנו, שעל ידי עמידה תקיפה על התורה ומצוותיה, מתוך מסירות נפש, גם מי שהיו עויינים בתחילה ייהפכו לאוהבים ולמסייעים, ויחדיו נזכה לגאולה השלמה בקרוב ממש.

ביטול אל נשיא הדור

צריך כל אחד ואחד לקבל על עצמו להוסיף ביתר שאת וביתר עוז במעשיו, תורתו ועבודתו של בעל ההילולא, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נצח סלה ועד,

ובפרט בהביטול וההתקשרות אל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא הדור, "הנשיא הוא הכל", שבכל אחד ואחת - מציאותו וכל עניונו, בכל מכל כל, נעשים קודש לנשיא הדור, על ידי זה שמלאים וחדורים בקיום שליחותו של נשיא הדור - משה רבינו שבדור, גואל ראשון הוא גואל אחרון - שענינו העיקרי "להביא לימות המשיח" בפועל ממש.

(משיחות ש"פ וארא, כ"ח סבת, מבה"ח שבט ה'תשנ"ב - מוגה)

ג. מבחינות רבות יש הקבלה בין התקופה היא, ערב היציאה ממצרים, לבין התקופה שאנו חיים בה. כאז כן עתה עומדים אנו על סף הגאולה השלימה, תוך ציפייה עמוקה

(מעובד מלקו"ש ז"א, עמ' 127)